



У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Месеврі Василя Степановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу другого пункту 2 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“ та офіційного тлумачення положень частини третьої статті 53 Закону України „Про пенсійне забезпечення“

м. К и ї в
17 лютого 2021 року
№ 29-3(II)/2021

Справа № 3-13/2021(18/21)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Первомайського Олега Олексійовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Месеврі Василя Степановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу другого пункту 2 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“ від 8 липня 2011 року № 3668–VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 12–13, ст. 82) та офіційного тлумачення положень частини третьої статті 53 Закону України „Про пенсійне забезпечення“ від 5 листопада 1991 року № 1788–XII (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 3, ст. 10) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Первомайського О.О. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Месевря В.С. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність положенням частини першої статті 8, частини третьої статті 22, частин першої та другої статті 24, частини першої статті 46, частини першої статті 58 Конституції України (конституційність) положення абзацу другого пункту 2 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“ від 8 липня 2011 року № 3668–VI (далі – Закон № 3668), а також дати офіційне тлумачення положень частини третьої статті 53 Закону України „Про пенсійне забезпечення“ від 5 листопада 1991 року № 1788–XII зі змінами (далі – Закон № 1788) у контексті приписів абзацу другого пункту 2 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 3668 з питання застосування для осіб льотних екіпажів повітряних суден цивільної авіації (пілотів, штурманів, бортінженерів, бортмеханіків, бортрадистів, льотчиків-наглядачів) і бортоператорів, які виконують спеціальні роботи в польотах, обмеження максимального розміру пенсії не більш як дві з половиною величини середньої заробітної плати працівників, зайнятих в галузях економіки України, за календарний рік, що передує місяцю, з якого призначається пенсія.

Згідно з абзацом другим пункту 2 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 3668 пенсіонерам, яким пенсія (щомісячне довічне грошове утримання) призначена до набрання чинності Законом № 3668 і в яких розмір пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії,

встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) перевищує максимальний розмір пенсії (щомісячного довічного грошового утримання), встановлений Законом № 3668, виплата пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) здійснюється без індексації, без застосування положень частин другої та третьої статті 42 Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“ та проведення інших перерахунків, передбачених законодавством, до того часу, коли розмір пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) відповідатиме максимальному розміру пенсії (щомісячного довічного грошового утримання), встановленому Законом № 3668.

Автор клопотання вказує, що „відбулося порушення права на соціальне забезпечення суб’єкта права на конституційну скаргу, а саме виплату пенсії без обмеження її максимальним розміром, яке не було у зв’язку з цим ефективно захищене та відновлене в судовому порядку“.

Як вбачається зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів, з 1 березня 2018 року автору клопотання пенсія за вислугу років як працівнику льотно-випробного складу стала виплачуватися з урахуванням встановленого статтею 2 Закону № 3668 обмеження у розмірі десятикратного розміру прожиткового мінімуму, встановленого для осіб, які втратили працездатність.

Месевря В.С. звернувся з позовом до Черкаського окружного адміністративного суду, в якому просив суд визнати протиправними дії

Головного управління Пенсійного фонду України у Черкаській області щодо непроведення перерахунку призначеної пенсії з 1 березня 2018 року, зобов'язати його провести такий перерахунок з урахуванням уже виплаченої пенсії.

Черкаський окружний адміністративний суд рішенням від 15 березня 2019 року відмовив Месеврі В.С. у задоволенні клопотання. Зазначене рішення Шостий апеляційний адміністративний суд постановою від 29 травня 2019 року залишив без змін.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду постановою від 10 грудня 2020 року рішення Черкаського окружного адміністративного суду від 15 березня 2019 року та постанову Шостого апеляційного адміністративного суду від 29 травня 2019 року залишив без змін.

Обґрунтовуючи свої твердження щодо неконституційності оспорюваних положень Закону № 3668 та клопотання щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 53 Закону № 1788, суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на окремі положення Конституції України, законів України, рішення Конституційного Суду України, рішення Європейського суду з прав людини, судову практику в інших справах, а також судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

2.1. Згідно з Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на

думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

З аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що автор клопотання не навів аргументів щодо неконституційності положень абзацу другого пункту 2 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 3668, а лише висловив незгоду з законодавчим регулюванням питання обмеження максимального розміру пенсії та із судовими рішеннями, ухваленими у його справі, що не може вважатися належним обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності Конституції України оспорюваних положень Закону № 3668.

Таким чином, конституційна скарга в частині порушених питань щодо перевірки на предмет відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу другого пункту 2 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 3668 не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

2.2. Відповідно до пункту 2 частини першої статті 150 Конституції України, пункту 2 статті 7 Закону України „Про Конституційний Суд України“ до повноважень Конституційного Суду України належить офіційне тлумачення Конституції України.

Проте Месевря В.С. порушує питання щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 53 Закону № 1788 у контексті приписів абзацу другого пункту 2 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 3668, тому є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині за пунктом 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Месеврі Василя Степановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу другого пункту 2 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“ від 8 липня 2011 року № 3668–VI на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги, та офіційного тлумачення положень частини третьої статті 53 Закону України „Про пенсійне забезпечення“ від 5 листопада 1991 року № 1788–XII зі змінами відповідно до пункту 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.



**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**